

Skrivelse till socialnämnden från Vänsterpartiet

Vi har alla med fasa kunnat följa fallet med ”Lilla hjärtat”- treåringen i Norrköping som avled efter att tingsrätten dömt att flickan skulle återförenas med det biologiska hemmet och flytta från familjehemmet där hon bott sedan spädbarnstiden. Kontakten med familjehemmet avbröts i förtid och att de biologiska föräldrarna undvek socialtjänstens påstötningar. Regeringen lovar nu nya åtgärder för att förhindra att detta ska hända igen. Detta är ett fall där konsekvenserna av återförening med biologiska föräldrarna fått ödesdigra konsekvenser och röster höjs, inte minst inom socialarbetarkåren, om att mer behöver göras för att sätta barnets behov av trygghet först.

2018 vårdades i Stockholm stad 2492 barn inom någon form av dygnet runt-vård, varav 564 barn vårdades med stöd av LVU. Över 500 barn bodde i familjehem. Socialnämnden ska efter tre år i samma familjehem överväga om det finns skäl att ansöka om vårdnadsöverflytt. Socialnämnden har en juridisk möjlighet att överväga detta tidigare, t.ex. om ett barn bott sina första 2,5 år i samma familjehem från dess att det varit ett spädbarn. Samma år som ovan (2018) gjordes 21 vårdnadsöverflyttningar och liknande antal var det året innan, i vissa stadsdelar gjordes ingen sådan överflyttning.

Vänsterpartiet anser att det kan finnas anledning för staden att se över hur det här fungerar för familjehemsbarn i vår stad, med syfte att se om nämnden kan eller bör vidta åtgärder för att förbättra deras situation och göra deras liv lite tryggare och mer förutsägbar. Det finns även behov att se över vilka verktyg socialtjänsten har för att trygga övergången till hemmet för de barn som bort en längre tid i familjehem. Mot bakgrund av detta vill vi ställa följande frågor till förvaltningen:

- Hur många barn finns det i staden idag som placerats i familjehem sedan späda ålder och bott där under hela sin levnad? Bedömer förvaltningen att stadsdelsnämnderna i dessa fall regelmässigt ser över huruvida vårdnadsöverflyttning ska ske och också ansöker om detta hos tingsrätten? Finns det någon intern kontroll på stadsdelarnas socialtjänst för att detta görs?
- Likaså undrar vi om det finns något pågående metodarbete för att i än högre utsträckning säkra barnets behov och intressen vid en hemplacering? Hur säkrar staden upp att det finns tillräckliga förutsättningar för att följa upp hemplaceringen om man märker att vårdnadshavarna drar sig undan?